

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1122/2021
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић – Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против туженог ДДОР Нови Сад АДО из Новог Сада, чији је пуномоћник др Енике Вег, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 203/2020 од 12.01.2021. године, у седници већа одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 203/2020 од 12.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П1 1325/19 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке одбачена је тужба ради утврђења да је тужилац претрпео повреду на раду дана 20.10.2010. године у току радног времена, на пословима радног места Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу 52.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Апелационог суда у у Новом Саду Гж1 203/2020 од 12.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђено решење Основног суда у Новом Саду П1 1325/19 од 11.06.2020. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став. 3 Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршења неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 420. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен (став 1.), с тим што ревизија није дозвољена против решења из става 1. овог члана у споровима у којима на би била дозвољена против правноснажне пресуде (став 2.), а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Тужба је поднета 26.09.2019. године ради утврђења, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 1.000,00 динара.

У овом случају, не ради се о спору из члана 441. ЗПП о заснивању, постојању или престанку радног односа, па како означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија против решења није дозвољена применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде.

На основу члана 413. у вези члана 420. став. 6. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке решења.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић